

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Tanítóink érdekében.

— szept. 11.

(y.) Zemplén vármegye közigazgatási bizottságának szeptember havi ülésén Beregszászy István kir. tanfelügyelő iradványt, illetve határozati javaslatot terjesztett elő, oly értelemben, mely szerint a közigazgatási bizottságot arra kéri: írjon fel az illetékes szakminiszterhez, hogy a magyar népnevelésügy munkásai, a tanítók jobban fizetessenek. — A határozati javaslat iradókola a mily reális alapon nyugvó, épp oly mély belátásról s humánus gondolkodásról tesz tanuságot; mert a tanfelügyelőnél jobban senki sem ismerheti a tanítók helyzetét, senki sem bírálhatja el jobban mint ő, mily munkát végeznek a lelkes magyar tanítók különösen a nemzetiségi vidékeken, — mily szép és tetemes az általuk eddig is felmutatott eredmény, — milyen az ő helyzetük az istentől-embertől elhagyott tót vidékeken, s mily sanyaru sorsa van évi 800 korona fizetés mellett egy intelligens embernek, aki itt a legszükségesebbeket is nélkülözni kénytelen, s el van minden civilizációtól rekesztve.

Az a kir. tanfelügyelő, a kit alig egy év előtt vádoltak a „fizetés emelési” mozgalommal szemben tanusítot részvétlenségért, — most megmutatta, hogy milyen

úton kell fizetés emelést kérni. Nem sztrájk utján és nagyhangú frázisok dobálásával, hanem illetékes helyen, megfelelő, törvényes uton-módon és formában az intéző hatalom elé hozva az ügyet. — Az a tanfelügyelő akinek bűnül rótták fel azt, hogy „csak tanító volt”, eddigi működése s egész hivatalos eljárásában bebizonyította, hogy éppen azért mert tanító is volt, ismeri és kellően méltányolni tudja a tanítók által végzett kulturális, nemzeti jólét és értelem fejlesztő munkát. — Épp olyan volt e kirohanás akkor, mintha valaki Wekerlének vetette volna szemére pénzügyminiszter korában, hogy hallgasson az ur mert az ur valaha kishivatalnok is volt. Talán bizony még 500 forintos évi fizetésről is irt alá nyugtát a későbbi kegyelmes ur. Az ilyen vélekedés szerint az iparkodás szorgalom, s a jeles tehetség érvényesülése bűn volna. — Ennyire pedig csak nem jutottunk még? Volt-e Magyarországnak kitünőbb pénzügyminisztere valaha? Ki az a finác genie, aki Wekerlét e téren meghaladná? Pedig soha sem vert nagy dobót; csendesesen, fokról-fokra lépve munkálkodott, s hogy eredményesen, azt már most is érzi az ország. — Bár minden hivatal vezetését olyan szakemberre biznák, aki a lépcső alsó fokáról saját erejéből bir felülre vergődni.

Nem fizeti ki tehát önmagát soha az idő előtti itélkezés, egyes fontosabb pozíciót elfoglaló emberek működésének egyoldalú megbirálása. Fiai, és pedig hű fiai akarunk lenni hazánknak mindnyájan, — mindenki úgy tölti be hivatását, amint hazafiúi ösztöne és munkás, szorgalmas lelki érzülete legjobb tanácsot ad neki ebben.

A közigazgatási bizottság élénk tudatában a kir. tanfelügyelő határozati javaslata helyes voltának, általános helyesléssel emelte azt határozattá, s fel fog írni a kultuszminiszterhez a népnevelők anyagi helyzetének javítása tárgyában. Bár csak minden tanfelügyelő megtette volna, vagy megtenné e lépést; mert több szem többet lát, több ember több féle módon világította volna meg e fontos kérdést.

Igaz, hogy az állami tisztviselők dotációjának felemelése már befejezett dolog, azért félreértések elkerülése végett világítsuk meg a kir. tanfelügyelő javaslatát bővebben.

Ha az állami tisztviselők fizetése általánosan emeltetik, természetesen, hogy megszűnik a 800 koronás tanítói fizetés is. Igen, de nem arról van itt tulajdonképpen szó. Habár kifejezetten nem mondja is a szóban forgó határozati javaslat, de mi mégis azt véljük ennek a háttérben, — hogy a tanfelügyelő vélekedése az volt,

miserint minden szellemi élvezet-től a kötelességtudás és magasabb erkölcsi ambíciók teljesítésének ösztönétől áthatott népnevelők ilyen módon találjanak kellő ellenszolgáltatásra fáradozásukért; — vagyis az a hrabóczi vagy tavarnai kitünő tanító olyan anyagi helyzetet teremtsen magának agg korára ifjabb kori fáradozásai után, — mely megkímélje őt minden gondtól, bajtól. Kapjon a hrabóczi vagy más eldugott tót falusi tanító olyan fizetést, hogy ha a jelenben szűken él is, nélkülöz is mellette, mert el nem költetheti ott, még pénze mellett is koplálnia kell, — képes legyen megtakarított fillérei növekedésében gyönyörködni azzal a jóleső tudattal, hogy ifjuságának munkabíró éveit nem áldozta fel hiába, nemes munkája után gondtalan aggkornak néz eléje.

Tudja, hogy miért dolgozik; mert ma sem üres az ujhelyi, vagy más városi tanítói állás 500 frt. mellett, de üres 35 tanítói állás a tót falukon 400 forinttal javadal-mazva. — Noha Ujhelyben is nyomorog a tanító 500 forinttal, de még jobban nyomorog falun 400-al, s nem is megy oda csak valami elszánt, vagy elkedvetlenedett ember, mert a valódi lelkesedés fia fehér holló a mai világban. Van ugyan ilyen is oda fent, de mégis sok hiányzik.

Ugy vélem, ez volt a kir. tan-

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

A férj nyugalma.

Irta: Iványi Ödön.

Mondja: egy asszony.

I.

(Gitta, egy asszony, ki inkább szép, mint fiatal, inkább elegáns, mint kedves: lámpafény-nél várja urát. Izgatottan, diadalmas égő arccal, nevető szemekkel, rózsával a hajában, fekvésben nyugszik az ottomán s a kezében tartott nyitott regényből — nem olvas.)

Andor szerelmet vallott, szavai nem leptek meg: vakmerősége igen. Tudtam, hogy szeret; nem hittem, hogy ezt megmerje mondani. Arról, hogy szeret, nem tehetek; arra, hogy nyilatkozzék, nem kapott tőlem bátorítást. . . Jó fiu, csinos, és gaval-lér, de örült, valósággal örült, ha hitte, hogy megtogom hallgatni. . . Nagyon elnéző vagyok iránta, ha inkább örültnek, mint arcátlanoknak hiszem. Igen kíméletes voltam, hogy csak szeme közé nevettem. . . Helyzetemben ez volt a legjobb. . . A szegény bolond elképedt: „Ön megölt engem,” mondá és távozott. . . Oly őszintén levertnek látszott és annyira sápadt volt, hogy szinte meg-sajnáltam. . . „Ön megölt engem” . . . Azt hiszem, valamennyi felsült udvarló ezekkel a szavakkal kezd visszavonulni. . . Tragikus szavak! Csak az bennük a hiba, hogy sem el nem hiszik, sem meg nem tartják. . .

Az ilyen kudarcot vallott udvarlókat legalább háromszor kell egymásután így megölni, hogy megszűnjenek — nem: élni, de örült reményeikben hinni. . . Eddig minden jól ment. Andor ur egyelőre meg van ölve. . . Ez a dolog kettőnkre nézve, most el van intézve. . . De hát a harmadik fél? . . . A férjem! . . . Megmondjam-e neki, hogy mi történt? . . . Ha szö-
lok: ki tudja, mi történik? Minden-
esetre tönkreteszem férjem nyugal-
mát. . . És miért? Egy semmiért! Mert hiszen semmi sem történt. . . Egy bolond ember bolondokat beszél. . . Ez az egész. . . Azonban a bol-
ond el van hallgattatva. . . Miért ál-
dozom föl egy józan ember nyugal-
mát, egy elnémitott bolondért? Hall-
gatok.

II.

(Gitta pirosba, fehérbe játszó arccal, idege-
sen fölindulva, erős megrázkódástól könnyes
szemmel, reszkető ajakkal, hajában egy ró-
zsával, mely lecsóben van. Az ablakfüggöny
mögé húzódva — attól fél, hogy férje épp e
pillanatban talál belépni s felindultan találja őt)

Andor megcsókolt. . . Kiutasít-
tottam. . . És most sirok — a szé-
gyen miatt és reszketek a veszélytől,
amiben forogtam. . . Ah, milyen
durva, erőszakos, vad ember a férfi,
mikor széttepi az illendőség korlátját.
 . . . Ugy ölelt meg, mintha megfaj-
tani, ugy csókolt, mintha megmarni
akarna. . . Reszketek a harag és a
megaláztatástól. . . A legborzasztóbb
az, hogy az én hibám miatt fejlődött
ez a dolog idáig. . . Nem kellett

volna hallgatnom a multkor. Meg kel-
lett volna mondani férjemnek, hogy
milyen barátot bir ő Andorban. Most
nem lennék így megalázva, most nem
lenne ily kínos a vallomás. . . Fér-
jem azt fogja tenni, amit megtesz
minden férj, akinek a feleségét meg-
sértik: megvereszkik a szemtelennel.
Bosszút áll feleségeért. Az arcátlan
lakolni fog. . . Igen, de hátha —
nem, Hátha megmenekül. . . férjem-
tel pedig hazahozzák — véresen,
talán még annál is rosszabbul. . .
Mit tegyek? Azért a kilátásért, hogy
meg leszek bosszulva, kockáztassam-e
a férjem életét? . . . Vagy hallgas-
sak és titkoljam szegyenem? . . . Mi
több nekem? A bosszu, vagy férjem
élete? Megsértett nő vagyok, ki elég-
telt követel. . . oh, de a feleség a
nőt elhallgattatja. . . Nem tudom, más
asszony mit tenne helyzetemben. . .
de én. . . én hallgatni fogok.

III.

(Gitta halványan, tört tekintettel, bomladozó
hajzattal, összekulcsolt kézzel áll a szoba
közepén, lába előtt egy eltaposott rózsza.)

Isten! Ölj meg, vagy vedd el
eszem, hogy ne tudjak emlékezni
. . . A pokol lángja nem lehet ége-
tőbb, mint az a gondolat, hogy mi
voltam és mivé lettem? . . . Meg-
halni! Igen. . . ez könnyebb, mint
nem emlékezni. . . A becsülettel el-
vész az élet minden értéke. . . De
meghalni is nehéz becsületlenül. . .
Ha megölném magamat, még kellene
irnom férjemnek, hogy mi üzött a

halálba. . . De — vajjon kiengesztel-
ném-e őt halálommal? . . . Nem
fordulna-e el megvetéssel a terítőtől,
melyen az ő gyalázata fekszik? . . .
Nem fognak-e majd eltemetni megsi-
ratlanul. Erzem, nemesak becstelen,
de gyáva is lettem. . . Elni fogok,
élni bűnöm s gyalázatom szörnyő
tudatával. . . És vele élni, vele, aki-
nek becsületes fejt szegyenrel tetőz-
tem, akit alávalóan megcsaltam —
egy hozzám méltó, hitvány szeretővel.
. . . Mennyire szeretett, mennyire be-
csült, milyen nagyra tartott ez a derék,
jó férj. . . és mennyire bizó és gya-
nutlan volt irántam. . . Oh, nagyon
is gyanutlan. Más férj félti a felesé-
gét, ő nem féltett soha. . . De hát
miért is nem féltett? Hogyan tudta
oly nyugodtan nézni, hogy az az em-
ber körülöttem volt mindig. . . Neki
tudnia kellett, hogy mit jelent az,
midőn egy férfi árnyékként követ
egy asszonyt. Neki észre kellett volna
venni, hogy ez az Andor — veszedel-
mes ember. Neki el kellett volna tá-
volítani. . . Nem. Ő ezt nem tette.
Egész nyugodtan nézte, mint kisérte
nejét egy férfi. . . De szabad-e egy
férjnek nyugodtnak lennie akkor, mi-
kor feleségét veszélyek környezik. . .
En vétkeztem, igaz, de ő is nagyot,
igen nagyot hibázott. . . Oh, mert
az ő vak, közömbös nyugalma volt az,
ami mellett így el kellett vesznem.
. . . Az én nyugalmam az övé miatt
van oda örökre. . . Igen, ő az oka,
ő, hogy ez így esett meg. . .

felügyelő intenciója első sorban is. De akár így volt, akár nem, elismerés illeti őt e lépéséért.

Bizunk hogy vármegyénk közig. bizottsága ígérete szerint kellő lelkesedéssel jár el továbbra is az ügyben.

Kossuth-ünnepélyek vármegyénkben.

Kossuth Lajos születése századik évfordulóját hazafias kegyelettel ünnepli meg Zemplénné vármegye csaknem minden nagyobb községe. — Már hírt adtunk arról, hogy Nagy-Mihály és Szerencs nagy községek képviselő-testületei elhatározták, hogy hazánk nagy fiának születése évfordulóját megünnepelik. — Most Sátoraljaujhely város, a sátoraljaujhelyi főgimnázium, a gálszécsi és varranói kaszinók ünnepeiről adunk az alábbiakban tudósítást:

Sátoraljaujhely város polgármestere az e hó 14-én tartandó nagy-szabású emlékünnepe alkalmából a következő tartalmú nagy falragasztat becsajátotta ki:

»Értesítés és meghívás! Kossuth Lajos születése századik évfordulójának emlékére a város közönsége által folyó 1902. évi szeptember hó 14-én Sátoraljaujhelyben rendezendő ünnepély sorrendje: 1. Az ünnepély napján reggel a sátoraljaujhelyi gyártelepi zenekar a város főbb utcáit ébresztővel járja be. 2. Délután 8 óra 30 perckor a képviselőtestület, a vendégek és a nagyközönség a városházánál gyülekeznek, a honnan a sátoraljaujhelyi önkéntes és gyártelepi tűzoltó-egyletek diszszázadának vezetésével a sátoraljaujhelyi ev. ref. templomban tartandó háláadó Istentiszteletre vonulnak. 3. Délután 9 órakor a sátoraljaujhelyi ev. ref. templomban háláadó Istentisztelet tartatik. 4. A háláadó Istentisztelet után az ünneplő közönség a városháza elé vonul, ahol a város képviselőtestülete diszkozgyűlése után a városháza erkélyéről a polgármester az ünnepélyt megnyitja. A polgármesteri megnyitó után a sátoraljaujhelyi gyártelepi dal-, zene- és önképző-egylet elénekli a »Himnuszot«, mit dr. Kossuth János ünnepi szónoklata követ. 5. Ezek megtörténtével az ünneplő közönség a képviselőtestület vezetése alatt — a sátoraljaujhelyi gyártelepi zenekar közreműködésével — vonul a vármegye székháza elé, hol az 1848—49-ik évi honvédek nevében Matolai Etele tart emlékbeszédet, minek elhangzása után id. Bajusz József alkalmi költeményét szavalja el. 6. Innen a menet ugyanazon rendben az emléktábla leleplezési helyére vonul, ahol a város polgármestere felkéri dr. Szirmay István képviselőtestületi tagot a leleplezési beszéd elmondására, minek megtörténte után a gyártelepi zenekar »Szózatot« éneklél el. 7. Az emléktábla leleplezése után a városi színházban közbeidő lesz, melynek rendezésével dr. Hornyay Béla és Staut József urak vannak megbízva. (Ebdéjegy Friss S. vendéglősnél váltandó.) A közbeidőben az ünnepi szónoklatot Meczner Béla tartandja. 8. Felkéretik a város közönsége, hogy az ünnepély napján házaikat feldiszíteni, fellobozítani és este ablakaikat kivilágítani sziveskedjék. 9. Ezen magasztos hazafias ünnepen leendő részvételre a nagyközönség tisztelettel felkéretik. Sátoraljaujhely, 1902. évi augusztus hó 22-én. A város képviselőtestülete által kiküldött végrehajtó-bizottság nevében: Székely Elek polgármester.

A város képviselő-testület tagjait pedig az ugyanaz nap tartandó képviselő testületi diszkozgyűlésre a következő szöveggel ellátott nemzeti színű meghívókon hívta meg:

Meghívó. A város képviselőtestületének tagjait hazánk nagy fia Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulója

megünneplése és az általa 1836. évben városunkban lakott házon elhelyezett emléktáblának leleplezése alkalmából ez év szept. hó 14-én d. e. 10 órakor a városháza közgyűlési termében tartandó képviselőtestületi diszkozgyűlésre tisztelettel meghívom. Sátoraljaujhely, 1902. szept. 9. Hazafiai üdvözléssel. Székely Elek polgármester.

Főgimnáziumunk Kossuth-ünnepé. A sátoraljaujhelyi róm. kat. főgimnázium e hó 13-án szombaton, d. e. 9 órakor rója le kegyeletét a nagy államférfiunk emléke iránt, születésének 100-ik évfordulója alkalmából. Márvány-táblával jelöli meg az intézet falát, s a tábla előtt ünnepélyt tart. Az ünnepély műsora: 1. Szózat. Előadja az ifj. énekiskola. 2. Ünnepi beszéd. Tartja dr. Perényi József főgimn. tanár. 3. Fohász. Rákosi Viktortól. Szavalja Sebők Elek VIII. o. tanuló. 4. Honfidal. Egressytől. Előadja az ifj. énekiskola. 5. Kossuth sirja. Abrányitól. Szavalja Péchy Dezső VIII. o. tanuló. 6. Szeresd hazádat. Reviczkytől. Szavalja Thuránszky László II. o. tanuló. 7. Kölcsény Hymnusza. Előadja az ifj. ének iskola.

A Gálszécsi Kaszinó-Egyesület 1902. évi szeptember hó 7-én tartott választmányi ülésén elhatározta Kossuth Lajos születése száz éves évfordulójának megünneplését. Az ünnepély 1902. évi szeptember 21-én d. u. 4 órakor fog megtartatni Gálszécsen. a »Nemzeti szálloda« földszinti nagyertermében. Ez alkalommal a Kaszinó Egyesület diszkozgyűlést tart, melynek kapcsán Péter Mihály ev. ref. lelkész emlékbeszédet mond. Este 8 órakor társasvacsora lesz.

Varannóról írja tudósítónk, hogy a 19-iki Kossuth-ünnep iránt több kaszinói tag írásban folkérte a kaszinó elnökét: Pereszlenyi Istvánt, hogy ez ügyben hívja össze a gyűlést és intézkedjék az ünnep megtartása iránt. — Reméljük, hogy mihamar megtörténik ez s az országos ünnepen mi is fátylat gyujtunk nemzetünk nagy fiának 100-ik születése alkalmából.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

A közigazgatási bizottság ülése.

— szept. 11.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága, Hadik Béla gróf főispán előlétele mellett, legutóbb f. hó 10-én tartotta rendes ülését a székház nagytermében. Elnöklő gróf főispán tisztelettel üdvözlölvén a bizottság tagjait, kik közül Ferenczy Elek dr. elmaradását kimentette, a tanácskozást d. e. 9 órakor megnyitotta.

(Alispáni jelentés.)

A közigazgatási időszak menetéről szóló alispáni jelentésből vesszük ki, hogy Bárczy Benedek, a sztropkai járás főszolgabírája, nyugalmába vonulván, az új főszolgabíró legközelebb tartandó közgyűlésén fogja megválasztani a törvényhatósági bizottság; hogy a sátoraljaujhelyi járás szolgabírája Horváth István és Dóbé István a bodrogközi járás szolgabírája beteg; hogy Benesik Béla és Bessenyei Zénó dr. tb. szolgabírák önkéntesi éveiknek leszolgálása végett a f. évi okt. hó 1-én katonai szolgálatra bevonulnak; hogy a m. kir. csendőrségnek tervbe vett decentralizálása révén a vármegye területén ez idő szerint 19 csendőrségi állomás száma 27-re fog felemelkedni; hogy az elmúlt aug. hó folyamán Amerikába kivándorolt a vármegyéből 158 egyén, visszajött pedig 112; hogy a törvényhatósági utadók-nak a közüti pénztárral szemben az 1902. aug. 31-én mutatkozott hátráléka: 56,666 K. 80 f. volt. Hátrálék nincs a nagymihályi és a varannai járásokban. Legnagyobb a hátrálék, 10,860 K. 79 f. vagyis 79%. Sátoraljaujhely számláján, legkisebb, 1070 K. 78 f. azaz 14%, a szinnai járásban. — Az

illető járások főszolgabírái, ugyszintén Sátoraljaujhely polgármestere még egyszer és utolszor felhívták, hogy a szóban levő köztartozásokat a f. évi nov. hó 1-éig annyival is inkább szolgáltatás be, a bevehetleneket pedig törésre mutassák ki, mert eredménytelenség esetén költségeikre leszámolók fognak kiküldetni a vármegye számvevőségétől.

(Árvaszékek tevékenysége.)

Megelégedéssel vette tudomásul a bizottság, hogy a vármegyei árvaszéknél feldolgozásra várt 2529 ügdarab — habár egy ülnök betegség miatt szabadságon van — 259 ügdarab hijjával elintéztetett. Sátoraljaujhely város árvaszékénél a múlt augusztus hónap 183 ügdarab volt elintézendő s 4 ügdarab hijjával el is intéztetett.

(Közigazgatás egyszerűsítése.)

A mezőrendőri kihágási ügyek másodfokú ellátása tetemesen megszorította a tiszti ügyészet teendőit azért, mert az elsőfokú határozatok jogi véleményadás végett a tiszti-főügyészhez utasítottak. Molnár Béla kb. tag indítványára kimondotta a bizottság, hogy jövődőre az ilyen ügyek közül csak az olyanok tételnek át a tiszti ügyészetbe, amely ügyekben jogi kétség forog fenn és így kiválóan fontos jelleggel bírnak.

(Közüti pénztár megvizsgálása.)

Az 1890. évi I. t.-c. 19. §-ának 8. pontja értelmében a vármegyei közüti pénztár a bizottság részéről is megvizsgálendő lévén: e végből Meczner Gyula és Nagy Barna bizottsági tagok küldettek ki, hogy a főszámvevővel együtt ebbeli eljárásuk eredményéről a törvényhatóság közgyűlésének jelentést tegyenek.

(Közüti pénztár számadása.)

Az 1899. és 1900. évekről szóló közüti pénztári számadások benyújtatván, a felülvizsgálati vélemény alapján elfogadtattak, egyszersmind 15 napi közszemlére kitétetvén, az indokoló jelentések kapcsolatában kinyomatni és a törvényhatóság bizottsági tagjainak megküldetni rendeltettek.

(Közüti költségvetési előirányzat.)

Legutóbb az ez évi aug. hó folyamán tartott közigazgatási bizottsági ülés a végből adta vissza az 1903. és 1904. évekre vonatkozó közüti költségvetési előirányzatokat az alispánnak: ejtse módját, hogy az 1903. és 1904. évekre 10%-10%-el tervezett szükségleti előirányzat leszállításával a fedezeti részt képező törvényhatósági utadó-számlák 10-ről 8%-re lejjebbitessék. Az alispán a szóban levő költségvetés szükségleteiből 23,877 K. 59 f. törlesztését javasolván, mégpedig akként, hogy a költségvetésnek most törölt szükségleti része a jövődő évek folyására áthárítassék: az 1903. évi közüti költségvetésnek szükségleti részét 442,442 K. 06 f.-ben, az 1904. évre vonatkozót 370,341 K. 97 f.-ben, a mindkét évre kirovandó törvényhatósági utadó kulcsát pedig nyolc-nyolc percben, (az igás-minimum váltáságarát 6 koronában, a kézi minimum váltáságarát 3 K.-ban) állapította meg a közigazgatási bizottság. Az ekként elfogadásra ajánlott szóban levő költségvetés, mely 1903-ra 174 K. 85 f. 1904-re pedig 774 K. 94 f. felesleget mutat, ki van téve közszemlére.

(Általános egészségi állapot.)

Löcherer Lőrinc dr. tiszti főorvos jelentése annyiból nem volt megnyugtató, mert a vörheny, kanyaró és hökhurut eseteinek szaporodása következtében az ember-egészség állapota vármegyészerte rosszabbodott. — Kerekes Pál dr., a nagymihályi köz-kórháznak volt főorvosa Budapestre tévén át működése terét, köz-kórházi főorvos helyét üresen hagyta. Az új főorvost pályázat hirdetése után a vármegye főispánja fogja ki-nevezni.

(Rablétszám.)

Az ujhelyi kir. törvényszék kerületi börtönében 208 volt az aug. havi rablétszám, ebben az elítéltek: 189, kik közül 180 rabmunkást az ujhelyi rekonstruált szőlőkben foglalkoztatnak.

(Tanítók fizetésének felemelése.)

A kir. tanfelügyelő ide vonatkozó javaslatának elfogadásával feliratot intézett a vall. és közokt. miniszterhez közigazgatási bizottságunk, hogy vármegyénk felső járásában a népnevelésnek igen-igen elárvult helyzetére való tekintetből is és annak felkarolása érdekében törvényhozás útján gondoskodjék a jelenleginél jobb tanító-fizetések biztosításáról. — Tapoly-Izsóp község folyamodását, melyben iskolaépítésre anyagi segédelmet kér, igényének előjegyeztetése végett kiadták az alispánnak. — Az egresi községi iskola államosításáért felírtak a miniszterhez. — A tanítói államségélyek iránt benyújtott kérvényeket pártfogásba vették és pártfogásába ajánlották a miniszternek is.

(Közüti forgalom.)

Vármegyénk területén, úgy az állami, mint a törvényhatósági közutak, ide értve a műtárgyakat is, túrhetően jó karban vannak. A trepezkelesei vámoshid a közforgalomnak átadatott. A nagy-erdei Bodrog hidjának kijavítása folyamatban van, ugyszintén az inséges közmunka is a sztropkai járás területén. A közutakhoz kiszállított kavics-halmok, nemkülönben a helyreállított műtárgyak felülvizsgálásához a közig. biz. képviselőtestület kiküldetett a vármegye alsó járásába Nagy Barna, a felső-járásokba pedig Dongó Gy. Géza bizottsági tagok.

(Állandó posta-összeköttetés.)

Sztrapkó és Havaj községek életbevágó érdekei szenvednek csorbát a miatt, hogy nap-nap mellett állandó postaösszeköttetéssel nem bírnak. Hogy jövődőre s minél-előbb birjanak: a kassai posta- és táviró igazgatóságnak hathatós támogatásba ajánlotta folyamodásukat a közig. bizottság.

(Egyenes állami adók befolyása.)

Befizettetett vármegyénk egész területéről az elmúlt aug. hónapban egyenes adókra: 284,901 K. 38 f. (most kevesebb mint tavaly augusztusban: 39,696 k. 14 f.) — az évnek elmúlt nyolc hónapján át: 1,023,404 k. 38 f. (most kevesebb, mint tavaly jan—aug.-ig: 17,182 k. 17. fill.)

(Állategészségügy.)

Vármegyénk egész területén az állategészség állapota megnyugtatóan kielégítő lenne ugyan, mert ez időszert szerint sertésvész 12, lépfene 30, rühkór pepig csak 2 községben van; de mert a ragadós száj- és körömfájás, mely immár Galiciából átragadt Sárosvármegye kilenc községére és vármegyénk határszéleivel érintkezik, félni kell, hogy ide is átharapódzik. — Szárazság miatt a legelők kiégtek és ennek következtében máris póttakarmányt fogyasztanak legelő házi állataink.

(Kivételes nősülés megengedése.)

Az alispán határozati javaslatát, hogy Puskás Pál kis-toronyi, Ember László sátoraljaujhelyi, Feigel József hegyii, Koskó János dargói, Milkanyn János var.-hosszumezei és Korkgyák István telepőzi lakos hadköteles egyéneknek kivételes nősülés megengedése tárgyában benyújtott folyamodásaik teljesítendőkké lennének, pártfogással terjesztették fel a honvédelemügyi kir. miniszterhez.

A d. e. 9 órakor kezdődött ülés d. u. 1 óra multával ért véget.

(A közüti pénztár 1899. és 1900. évi zárószámadata felülvizsgálattal, 561,438 K. 06 f. bevétellel, 538,987 K. 09 f. kiadással, következőképp 22,450 K. 91 f. pénzmaradvánnyal helyesnek találtott.)

(Az adófelszámoló bizottság ülését e hó 9-én kezdette meg id. Meczner Gyula biz. elnök elnökle mellett. Jelenleg a gálszécsi járás felszámolását tárgyalják. A kincstár képviselője dr. Kiss Géza p. ü. fogalmazó, — E hét végén tárgyalják a szerencsi járásból beérkezett felszámolásokat.)

A zempléni vármegyei községi és körjegyzők közgyűlése.

Ünnepnapja volt Gálszécsnek szept. 8-án; ekkor tartották a zempléni vármegyei községi és körjegyzők évi közgyűléseit. A város és a vidék részéről igen élénk volt az érdeklődés a közgyűlés iránt; sajnos azonban, hogy a mintegy 100 tagból álló jegyzői testületből alig 30-an jelentek meg, pedig a többi között egy nagyon fontos tárgy volt szőnyegén, t. i. a jegyzői nyugdíjszabályzat tárgyalása. A közgyűlésről, mely a városháza nagy termében tartották meg, a következő tudósítást adjuk:

Gálszécs, szept. 9.

Az egyet régi szokásához híven a közgyűlésre ez alkalommal a járási főszolgabíró Nemes Sándort hívta meg s Fodor Jenő egyleti elnök által üdvözöltetett.

Fodor Jenő egyleti elnök előterjeszti gondosan kidolgozott elnöki jelentését. Ennek felolvasása után elhatározta a közgyűlés az elnöki előterjesztések alapján, hogy a központi egylethez felír s azt a jegyzői érdekeket támogatni hivatott napilap felkarolása eszméjéért üdvözlí s ezen megindítandó napilapot erkölcsi és anyagi támogatásban részesíti. A jegyzői magán munkálati díjak megállapítása ügyében előterjesztést tesz a vármegyéhez. A központi egylet mult évi működését tudomásul veszi. Kemechey János elhunyt kartárs halálesete alkalmából az özvegyhez és családjához részvét iratot intéz s emlékéit jegyzőkönyvében megörökíti. — Br. Waldott Frigyesnek, mert a mult évi közgyűlés alkalmával az erdőbényei gyógyfürdő helyét a közgyűlésnek átengedte s a jegyzői árva-ház részére 200 koronát adományozott, továbbá Füzesséry Ödön tokaji járás főszolgabírájának a mult évi közgyűlés vezetéseért jegyzőkönyvi köszöneteket mond. — Az árva-ház alapja ügyében felír a központhoz. — Rácz János egyleti pénztárnok mult évi számadását elfogadja, jóváhagyta az ez évi költségvetést. — Tagsági díj hátralékok ügyében a tartozások szigorú behajtását elrendeli. — Elfogadja az árva-házi alap mult évi számadásait.

Hubay Kálmán főjegyző előterjeszti részletes és kimerítő jelentését a jegyzői nyugdíjügyben. Élénk vita után határozatba ment, hogy az egylet a sérelmes nyugdíjszabályrendelet megváltoztatása ügyében felír a vármegyéhez. A sérelmek a következők:

1. A vármegye az 1899. évben az alap segélyezésére évi 400 koronát szavazott meg s azt a mai napig sem adta meg — annak végrehajtása s az új szabályrendeletbe való beékelése sürgettetik.

2. A nyugdíj-szabályrendeletben a többi vármegyékkel a viszonyosság nincs kimondva.

3. Az özvegyek nyugdíjáruléka az új szabályrendeletben nagyon megvan nyirbálva.

4. Az új szabályrendelet a jegyzőkre újabb és nagy terheket ró.

S ha a szabályrendelet sérelmes rendelkezése megváltoztatva nem lenne — azt megfelebbezi.

Győr vármegye jegyzői egyletének az adókezelés államosítása ügyében tett indítványát támogatja.

A központi egyleti közgyűlésre Fodor Jenő egyleti elnök és Hubay Kálmán egyleti főjegyzőt kiküldi.

Az egylet 25 éves fennállásának emlékére az 1903. év június havában Sátoraljaujhelyben diszkozgyűlést tart, mig jövő évi közgyűlést Szerencsen tartja meg.

Fodor Jenő egyleti elnök és Hubay Kálmán egyleti főjegyzőnek lemondásaikat nem fogadta el, nekik bizalmat s működésükért köszönetet szavaz.

Ezután egy megható jelenet következett. Bonyovszky Ferenc volt vécei körjegyző ünneplése, aki 52 évi szolgálata után nyugalomba vonult. Az ünneplést, akit egy többtagú küldöttség hívott meg a közgyűlésre Nemes Sándor főszolgabíró üdvözölte, a kartársak nevében pedig Fodor Jenő elnök méltatta szép szavakban, s átnyújtott neki egy emléktárgyat, egy gyönyörű kivitelű aranytollat, mely a jegyzői kar ajándéka. Az ünneplést a megemlékezést meghatóan köszönte meg.

Az egész jelenet alatt, azt hiszem, minden ember szívét egy fájdalmas gondolat uralta: az, hogy helyes eljárás az, hogy a közpályán 52 évig szolgált s becsületben megöszült férfiú felé mért nem fordul az elismerés, egy oly kitüntető alakjában, amilyenben sokkal kevesebb érdemeket szerzett egyéneknek bőven részök van, csak éppen a jegyzők, tanítók, lelkészek, a nép érdekeinek legelső védői azok, akiknek közhasznú működését nem méltatják kellőleg.

Délben közebed volt a Neumzeti Szálloda földszinti nagy termében, melyen mintegy 100-an vettek részt. A közebeden számos szép felköszöntő hangzott el. Haraszi Vince ladmózei körjegyző az ünneplést köszöntötte fel. Molnár kasonlóképen az ünneplést ivott. Nemes Sándor főszolgabíró szintén a jubilánst éltette. Péter Mihály ev. ref. lelkész a jegyzői karért, mint a magyarságnak Zempléni vármegyében őrszemeiért, Fodor Jenő Nemes Sándor főszolgabíróért emelt poharat. Ihnatók Emil g. kat. lelkész a lelkészek és jegyzők közötti szép egyetértés szükségét hangoztatta.

A jól sikerült napot egy fényes tánemulatság zárta be. p. m.

HIREK.

Werner Sáríka hangversenye.

— szept. 11.

Élvezetes estének voltunk halgatói f. hó 9-én a sátoraljaujhelyi színházban, hol a budapesti konzervatóriumból hazajött fiatal cimbalom-művész, Werner Sáríka mutatta be művészetét szülővárosa közönségének.

A bemutató estén tapsokkal és virágosokkal fogadta a közönség a még alig 16 éves fiatal művészt, ki meglepetve a nem várt ovációtól, a kezdő szerénységével ült a cimbalomhoz s játszotta el Mendelssohn „Szent-Iván éji álmát“ és Bellini „Alvajáró“ opera-részletét, — mép pedig oly szépen s oly technikával, hogy első debüje után szép jövőt kell jósolnunk a fiatal művésznőnek.

A műsor második pontjánál Komlóssy Emma operett-énekesnő bájos, szép alakja jelent meg a színpadon. Zúgó tapsvihár és éljenzés fogadta a kedves művészt s néhány perc telt el, amíg a kitörő ováció megszűnt s megkezdhetette andalító énekét az „Istennő“ operából, melynek végeztével szünni nem akaró taps tört ki. A zongorakíséretet Falk Mina szolgáltatta nagy precizitással.

Ezek után Farkas Dezső szavalt Petőfi „Salgó“-jából nagy hatással és a szavallás igazi művészetével.

Majd Friss Heiman énekelt a „Kornevillei harangok“ és a „Baba“ című operettekől egy-egy részletet szép csengő hangjával. Meg is tapsolták érte úgy, hogy énekszámát még egy-két kuruc-nótával is meg kellett toldani, — énekszámát Mihályffy József kísérte nagy szakértelemmel, kifogástalanul.

A hangverseny első részét Werner Sáríka koszoruzta meg a magyar dalok legszebbikével a „Cserebogár“ andalító dalával, gyönyörű zenei izléssel játszta végig ezt az igazi magyar nótát, melyet mindannyian elragadtatással halgattunk véges-végig. — Utána még sok más fülbemászó magyar nótát kiváló művészettel játszott, volt tanárnőjének szerzeményeiből és részint átiratiból. — Maga e zene-szám is fényes tanubizonyságát adta a fiatal művésznő precíz tudásának, a melódiákból áradó temperamentumának, melylyel nemcsak a dal akkordjait, de annak lüktetését, az érzelmek hevét s melegségét sugározta vissza.

Rövid szünet után Komlóssy Emma énekelt „Azt beszél a faluban“ című búbanatos magyar nótát, s utána a „Bécsi hegyeken“ pajzán nótáját. Ismét nagy tapsvihár és éljenzés volt a jutalma s legalább is tiszter hívták érte lámpák elé. Erre Werner Sáríka játszotta el a „Bánk-Bán“-t valódi zseniális művészettel. Ezután Olchváry Ernő játszott gondokán s esalt ki oly hangokat esellőjából, a minőt még Olchvárytól is keveset hallottunk; érdekes volt hallgatni, hogy játékat két vidéki cigánygyerek mily szépen kísérte, természetes ez estére ezek is az ő tanítványai voltak. Valóságos remeke volt ez a mai est programjának. Játékát szünni nem akaró éljenzés követte, úgy hogy ráadásul még egy pár szép kuruc-nótát is el kellett játszania.

Az élvezetes összeállított programot Werner Sáríka fejezte be előadva cimbalmán egy etüdet, verők nélkül, művészetre termett ujjával pengetve, amelylyel bámulatra ragadta a jelen volt közönséget, s melyért igen sok tapsot aratott.

Kár, hogy a valódi műélvezettel összeállított hangverseny anyagi eredménye nem volt oly fényes, mint maga az előadás, mert — mint értesülünk — a bevétel a kiadásokat sem fedezi.

Egyről-másról

— Budapesti levél. —

Budapest, szept. 9.

Régen volt Budapestnek olyan szép szeptembere, mint az idén. A kezdődő enyészet hava a kései kánikula szenzációjával köszöntött be s a nyári vendéglők publikuma, megbővülve a hazatért nyaralókkal, eddig nem ismert mértékben fogyasztja estenden az enyhet adó lombok alatt a jóféle hűsítőket.

A mi fővárosunk egyáltalában nevezetes a szeptembereiről. Akár a budai hegyek magaslatán, akár a Városliget tájékán és a rákosi homokon csodáljuk a szeptemberi gyönyörű eget: nem tudunk vele betelni. Egyetlen apró felhőskét nem látunk még a Jánoshegy félezer méteres magaslatáról sem. És csodálatosan sötétkék kivált a hajnali és az alkonyi ég. Ha a kőházak közé szorított utcákból kimenekülünk, már délután 4 órakor tizenkét fokos hűvös szellő legyinti meg arcunkat. Reggel a hegyek között egyszerre didergünk a frisségtől és sütkérezünk a kelő nap aranyos sugarában. Este kétszeresre nőtt étvágygyal ülünk le a fa alatt vacsorázni, már t. i. az, aki. Mert a fővárosi emberek egy része, hogy úgy majdnem, Kalendáriumi életet él. Mit neki a leggyönyörűbb este, a legbábajósabb éjszaka, a Kalendárium azt mondja, hogy szeptember van s az említett species szeptember elsejével egyszerre rest lesz és otthon ül, vagy pedig bevonul a kávéházak üvegfa mögé. Csodálatos, hogy a környékbeli

kirándulóhelyeken már most, szeptember első hetében, minden kihalt. Az okos mamák mindenért a szeptemberben kezdődő iskolát okolják, amely nem neveli a diákokat a gyönyörű szeptember megbecsülésére. Aligha igazuk nincs ezeknek a mamáknak. Való ugyan, hogy ott van a játékdélutánok intézménye és a kirándulásokról szóló legújabb rendelet, de mi haszna, ha a szeptember olyan keveset lát ezekből.

Es a nyaralás igazi örömei még csak ezután következnek. Akkor ugyanis, mikor együtt ül majd az első zsúr és le lehet beszélni a nyári élményeket. Az igazság istenasszonya bizonyára kegyes lesz majd és kissé behunyja a szemét és betartja a füleit. Mert nagy dolgok lesznek itt hallhatók. Aki egy péceli viskóban unatkozva töltötte a nyarat, csodadolgokat fog tudni elmondani a Balaton szépségeiről és akit valami tót falucskában ölt az unalom, büszkén fogja elbeszélni a barátainak, hogy az ischli esplanade-on egy valóságos vérbeli főherceg háromszor megfordult utána.

Aki hallja ezt a sok tréceslést és ezt a sok hazudozást, igazat fog adni nekem abban, hogy az asszonyok jó része csak a barátnői kedvéért megy el nyárra Budapestre. Meg vagyok győződve, mindegyike tudja, hogy Budapest nagyon szép és nagyon kedves nyáron. De azért mégis elmennek a fővárosból. Mert miről beszélhetnek aztán a zsurokon és hol hazudhatnának különben ellenőrizhetetlenül olyat, hogy a barátnő arca elsápadjon az irigységtől? . . .

— Erzsébet királyné emlékezete.

Folyó hó 10-én volt négy esztendeje, hogy Erzsébet királyné elhunyt. A szomorú évforduló alkalmából a vármegyházára, városházára és valamennyi középületre kitűzték a gyászlobogókat s templomainkban gyászmiséket tartottak. A róm. kath. templomban reggel 8 órakor vette kezdetét a gyászistentisztelet, a misét Katinszky Geyza esperes plebános mondotta káplánjai segédkezése mellett. A misén a gyászoló közönségen kívül részt vett Hadik Béla gróf főispán és Matolai Etele alispán élen a vármegye, városháza és az összes állami hivatalok tisztviselő kara.

— A városi kaszinó ez évi szeptember hó 6-án Dókus Gyula elnök előlülése mellett választmányi ülést tartott, a melyen egyhangulag elhatározták, hogy a kaszinó Kossuth Lajos születése 100-ik évfordulója alkalmából rendezendő ünnepen az elnök vezetésével testületileg vesz részt s erről a város polgármesterét kiértésíti. A városi kaszinó tagjai e célból a kaszinó helyiségében folyó évi szept. hó 14-én reggeli 8 órakor gyűlnek össze, a honnan a vármegyházára vonulnak. — Elhatározta továbbá a kaszinó választmánya, hogy a folyó év november havában élőképekkel, szavallattal és énekkel egybekötött műkedvelői színelőadást rendez a városi színházban. — Végül fölvettek a kaszinó tagjai sorába három jelentkezőt.

— Nyugalomba helyezés. Gróze Győző eszendő-őrnagy, nemrég a sátoraljaujhelyi volt eszendő-szárny parancsnoka nyugalomba helyeztetett, mely alkalomból a címzetes alezredesi rangot és a Ferencz-József-rend lovagkeresztjét kapta.

— Műkedvelői színelőadás. Egy élvezetesnek ígérkező estére van ismét kilátása az ujhelyi közönségnek. A városi kaszinó a folyó év november havának második felében műkedvelői színi előadás tartását határozta el, amelynek különös érdekességet fog kölcsönözni egy élőkép bemutatása. Lesz azonkívül ének és szavallat is. A tervbe vett estélyen a sátoraljaujhelyi dalárda is közre fog működni. Az élőkép rendezésére egy, e téren már ki-

váló jártassággal és műziséssel bíró egyéniséget fognak felkérni. Mint értesülünk az élőképben való részvételre városunk több polgárleányát is felkérlik.

— A színházunk tervbevett átalakulásáról szeretnénk már írni, de úgy látszik, hogy az e tárgyban benyújtott színházi bizottsági jegyzőkönyv a városi irattárban rekedt; u. i. ezelőtt 5—6 héttel nyújtotta be a színházi bizottság jegyzőkönyvét a polgármesterhez, melyben kérte, hogy az építészeti és színházi bizottság sürgősen hívassék össze s ezek együttes megállapodása után a színház átalakítása megoldassék, ezáltal lehetővé lett volna tétel, hogy a színház a saison beállta előtt át lett volna alakítva; — hogy miért nem lett eddig semminemű intézkedés tétel, — nem tudjuk. Annyi bizonyos, hogy a színházi bizottság megtette kötelességét.

— A sátoraljaujhelyi önkéntes tűzoltó-egyesület e hó 7-én délután Juhász Jenő főparancsnok elnöklésével népes gyűlést tartott, melyen a Kossuth-ünnepen való részvétel módjait beszélték meg. E szerint a szeptember 14-iki ünnepen a gyártelepi tűzoltókkal együtt és a gyári zenekarral 104-en jelentették be megjelenésüket. A tűzoltók 7 órakor gyűlnek össze a Csillag-utcai őrtanyán, ahová a gyártelepi tűzoltók fél 8 órára vonulnak föl a zenekarral. Innen együttesen indulnak a polgármester által kiadott ünnepi sorrendben megjelölt helyre. A tűzoltók — tekintettel a nagy létszámra — a délelőtt folyamán végbemenő ünnepségek után valószínűleg külön gyűlnek össze közöbédre.

— Boncolás esendőr fedezet mellett. Scriba István csörgői 12 éves fiúnak a gép leszakította a ballabát, minek következtében a roncsolt lábát a helybeli közkórházban a napokban amputálták. Az orvosi segély azonban későn érkezett és a fiú zúzott seibe belehalt. Miután gondatlanság látszott fennforogni, a kir. törvényszék helyettes vizsgáló bírája Wieland Lajos kir. törvényszéki bíró f. hó 9-én Dr. Fried és Davidovics orvosokkal és Nyemesik jegyzőkönyvvezetővel kiment Csörgőre, hogy a hullát a helyszínen felboncoltassa. A boncolás kezdetén azonban az elhalt édesatyja Scriba György anyósa e szavaira: „Nézd, most vagdosság a fiadat az urak és fontszámra mérük ki a húsát!” — baltával felfegyverkezve behatolt a boncoló helyiségbe és ott éktelen dühvel neki akart menni az orvosoknak és bírónak. A helyzet mind fenyegetőbbé vált, mert az összesereglett nép is a dühöngő apa pártjára állott, minek következtében a bírói szemlélt abban kellett hagyni. — Az eljáró vizsgáló bíró jelentést tett az esetről. A boncolást csak másnap, szept. 10-én ejthette meg a törvényszék, a mikor is a vizsgáló bíró akadályozása folytán Gál Lajos törvényszéki albiró jelent meg Csörgőn négy esendőr kíséretében és akkor a már időközben koporsóba helyezett hullát az előbbi napon szereplő orvosok minden baj nélkül felboncolták. A esendőrök a boncolás alatt megfelelő távolságban tartották a népet, amely egyébként most már egész nyugodtan viselkedett.

— Uránia városunkban. A székesföldi tudományos színház e hó 10-én este Sárospatakon a főiskola imatermében egy Kossuth-estélyt rendezett, amelyet a lelkes ifjuság óriási lelkesedéssel fogadott. A sárospataki nagy siker arra indította az igazgatóságot, hogy itt Sátoraljaujhelyben is rendezzen egy diszlokádást, amelyen lánglelkű nagy hazánkfának Kossuth Lajosnak korszakalkotó működését mutatja be remek kivitelű színes vetített képekkel, népszerű előadás kíséretében. Az előadás a helyi Kossuth-ünnep keretében éppen beillik. Az előadás szombat, e hó 13-án este 8 órakor lesz a Vadászok kerthelyiségében megtartva.

— Halálos szerencsétlenség érte Szabó István semjéni földmivest. Sajtát cséplőgépe, melyet ló hajtott, bekapta az egyik lábát és teljesen összezúzta. A szerencsétlenül járt öreg embert nagy nehezen tudták szörnyű helyzetéből megszabadítani. Halálos sebével behozták az ujhelyi közkórházba, ahol nem bírtak már a szegény öreg segítségét. Másnap óriási kínok között kiszívedett.

— A leány miatt. . . Az ujhelyi határban lévő „Tildi“-tanyán lakodalmat tartottak az elmúlt vasárnap. A párok javában jártak a táncot. Ki-ki a maga párját kereste föl s azzal vigadott kedve szerint. Petri Gyula kocsis is táncra vitt egy leányt, a mi Mondik Mihálynak nem volt inyére. Odaszólt a lábatlankodó vetélytársnak: „Minek táncolsz vele, hiszen nem a te szeretőd!” — mire a fiatal kocsislegény hetykén visszavágt: „De a tiéd sem, katonaszereplője van ennek!” Több se kellett Mondiknak; egy hatalmas ökölcsapással, melyet az orrára mért, elriasztotta a tánchelyiségből Petrit, majd üldözőbe vette és a kezében volt oltókést jobb válla lapockájába mártotta és hátát végighasította. Azonkívül karját is megszurta két helyen és ha fejét félre nem húzza, a fejébe is ütötte volna a kést. A vértől borított embert valahogy magához terítették és a helybeli közkórházba szállították. Sebei súlyos természetűek.

— A mulatság vége. Nagy vigaság volt vasárnap Mikóházán. A faluvégi korezmában táncmulatságot tartottak a falu legényei. Köztük volt Géczy Miklós alsó-regmeci kertészlegény is, aki éppen olyan otthonosan érezte magát és csak oly fesztelenül mulatott, akár a többi mikóházi legény. A mikóháziak nem jó szemmel nézték a jövevényt; mindenáron belé kötöttek és a dulakodásból csakhamar olyan parázs verekedés támadt, hogy az idegen Géczy Miklós a nyakán ért két szúrásból, továbbá a fején, bal karján és hátán ért szúrásoktól vértől borítva összerogyott. Mikor nagy nehezen feltápázkodott és futásnak eredt, a legények üldözőbe vették és menekülése közben is megszurkálták. Mire a szerencsétlen fiatal ember ismét összeesett, a vadállatias legények az országút mentén lévő sáncba dobták. Az arra járó szekerek egyike talált rá és másnap Alsó-Regmeczre, szolgálatadóházhoz Kazinczy Andorhoz szállította az összezúrkált kertészlegényt, akit súlyos sérülései miatt a helybeli közkórházba hozták. A késelő legényeket a csendőrség nyomozza.

— A sertésvész miatt elrendelt zárlat folyó évi szeptember hó 22-én jár le. Miután a sertésvész szünőfélben van, a rendőrkapitány az állatorvos véleménye alapján elrendelte azoknak a sertésótlaknak a desinifikálását, a melyben fertőző betegségben elhullott sertések voltak.

— Csemegeszőlő csomagolva, bármily nagy mennyiségben megvétetik. Ugyszintén a téli szőlők is. Vidékiek levélben és helybeliek személyesen is bejelenthetik ebbeli ajánlataikat a mennyiség és minőség megjelölésével Burger Adolfnál (Sátoraljaujhely Wekerle-tér 671. az emeleten.) Az eddig és ezután következő bejelentésekre e hó 10-től 15-ig küld végleges választ.

TANÜGY.

Nők az iskolában.

— szept. 8.

Nemrég olvastuk a lapokban, hogy a közoktatási miniszter óva inti a szülőket: ne tanítsák leányaikat tanító-nőknek, mert tulságos sok már a diplomás tanító, sokkal több mint amennyi alkalmazást nyerhet.

Más pályákra is szokás a nőket kitaníttatni: a postához, távirádhoz, telefonhoz. Itt is tulságos már a női

konkurens. Nagyon sok van köztük, ki művészetre érez magában nagy hivatást. Annyi a zene- és festő-iskolákban a női növendék, mint a fűszal. A színészeti tehetséget sőt a zsenit, pedig minden csinosabb és elevenebb leánykában föl szokás fődözni a család baráti körében, hol mindig akad szakértő, ki Örszikében, Szálíkában egyaránt megsejti a jövő Jászait, vagy Pálmait és szent bizonyosra esküszik, hogy a szülők egy egy celebritástól fosztják meg a hazai színpadot, ha leányukat színképezdésbe nem adják. A leányok tehát tódulnak a színészi pályára is, hol szintén kevesebbnek terem a dicsőség és a kincs, mint ahányról megjósolták, sőt kevesebb tálal még kenyeret is, mint ahány-nak csak az kellene.

Szóval, nagyon sok szülő érzi szükségét annak, hogy leányát valamely kenyérkereső pályára taníttassa ki.

Mert a világ sora nagyot változott; azelőtt a leány dicsőség nélkül való, de biztos pályára készült — családjára lett belőle. A gazdag leányt a szegény ember, gyakran megfordítva is megesett, de pártában kevés leány maradt, rendszerint azok, kik nagyon válogattak a kérésekben.

Most a leány, ha nincs hozománya, és a jelentkező vőlegény adósságát ki nem tudja fizetni, (talán még a régi szabókontóját is), nem tud tisztí kauciót tenni — hasztalan szép, művelt, jó és becsületes — nem mehet férjhez.

A mai fiatal ember bátortalan, nem meri a családalapítás terhé válalaira venni. Nagyon józanul indokolja meg az örökös legényéletet; végzetre mégis odajut, hogy a mohón élvezett szabadság enerválja és ha öregségére megadás megházasodik, elvesz . . . mit is mondjak? egy olyant, ki kész egy fizikai roncs ápolására vállalkozni.

Igy szaporodik a tanult, női proletárius, mely nem tud egzisztenciát szerezni sem tanszékeken, sem hivatalban, sem művészetben.

Hogy ez a proletárius hova menekül a kenyér után való hajsza útjain, arra nem is szeretünk gondolni . . .

De hiszen ezt mindenki tudja és tapasztalja; most a közoktatási miniszter is konstataulta, bár annak nincs más tanácsa, mint hogy a szülők ne taníttassák kenyér adó pályákra a leányaikat.

Mert már sok a hivatal kereső, a miniszter nem bír a protektorokkal és a protezsékkal; szóval: intő szót a miniszter ajkaira is a saját kellemetlensége hozta, de már arra nem volt se akarata, se bátorsága, hogy véleményét mondjon: miképen lehetne a bajon segíteni, mi történjék azokkal a leányokkal, kik ha férjhez nem mehetnek, nem tudnak állás és hivatal nélkül megélni.

Pedig szükség volna rá, hogy a közhatalom kezelői és a törvényhozás erre az ügyre is kiterjessze figyelmét. Mert folyvást arról beszélnek a bölcsek, a sovínisták, hogy kevés a magyar, ezen a földön 3,000,000 magyar-nak volna még helye: akkor volna a magyar állam és nemzet hatalmas, akkor volna számára az új millenium biztosítva.

Hiszen a magyar paraszt gazda megházasodik, családot alapít, az iparos is megnősül, ha sikerül neki valamelyes üzletet, jólétet biztosítani; a magyar zsidóság szegénye, gazdagja jó példát nyújt, megnősül és sok gyereket nevel föl. De a magyar középosztály fiatalága másképen gondolkodik . . .

Hát tegyen erről a törvényhozás. Hiszen van rá példa. A francia köz-társaság vezető férfai és maga a társadalom, tapasztalván a mieinkhez hasonló állapotokat, erős kézzel látott azon okok leküzdéséhez, melyek ezen állapotokat megteremtették és azon akadályok elhárításához, melyek a helyzet javulásának útját állják.

Kövessük mi is a franciákat és más nagyobb nemzetek példáját és meg fog szünni a női proletárius; de az erkölcsök is javulni fognak.

— Tanügyi kinevezések A választás és közoktatásügyi miniszter Alexander Leopoldina okl. tanítónőt a varannói állami elemi iskolához rendes tanítónek kinevezte, Kelemen Bertalan szolnoki á. elemi iskolai tanítót pedig hason minőségben. T. Teresre helyezte át.

— A sátoraljaujhelyi áll. polg. leányiskolában az 1902/3. tanévre beiratkozott 156 renes és 13 magántanuló. Még pedig az I. osztályba 53 renes és 2 magántanuló. — a II.-ba 37 r. és 1 m. t., — a III.-ba 34 r. és 5 m. t., — a IV.-be 42 r. és 4 m. t. Vallás szerint róm. kath. 46; gör. kath. 7; ev. ref. 28; ág. hitv. ev. 1; izr. 1. Anyanyelv szerint magyar 177, német 2. Összesen: 179 tanuló.

— A sátoraljaujhelyi áll. elemi fiúiskolában mai napig beiratkozott 750 tanuló; a beiratkozások még folyton tartanak.

KÖZGAZDASÁG.

* A bodrogközi Tiszaszabályozótársulat igazgató-választmánya f. évi augusztus hó 28-án ülést tartott, melynek egyik főtárgya volt Révy Géza Viktor igazgató-főmérnök érdemeinek újból való méltatása s részére egyidejűleg egy szerény összegű tiszteletdíjnak egyhangú megállapítása; — ez alkalommal ki lett emelve, hogy az igazgató-főmérnök 22 éve van a társulatnál s ez idő alatt — helyét lankadás nélkül kitartva — rendkívüli tevékenységet fejtett ki, melynek sikeres eredménye ugy a Bodrogköz teljesen jó gazdasági viszonyaiban, mint abban is leledzik, hogy a Bodrogközi társulat védelemképesség, kitűnő berendezés s adminisztratív tekintetben ma az ország társulatai körében a legelső között foglal helyet.

Megtervezte és megépítette a társulat csatornahálózatát, amelyért még 1886-ban legfelsőbb helyről megkapta a Ferenc József-rend lovagkeresztjét; — az epochális 1888-iki árvíznel a védelmet oly fáradhatatlanul és oly sikeresen vezette, hogy a Bodrogközi társulatot ekkor semmi baj sem érte; — a védtöltések az ő vezetésével több ízben javítva, nagyobbítva és emelve, ma emberi szempontból feltétlen biztonságot nyújtanak; — több szilárd zsilip és 3 hatalmas szivattyutelep felépítése által pedig már több éve annyira biztosítja szakavatott intézkedéseivel a Bodrogköznek még legalantasabb fekvésű területein is a gazdálkodást, hogy az érdekeltségnek semminemű panasza nincs oka. Mint adminisztrator a pénzügyeket ugy rendbe hozta, hogy a társulat fennállása — félszázad óta, sohasem volt oly kevés hátrálék mint jelenleg.

A kormány kiváló szakértelmét már évekkal ezelőtt azzal is honorálta, hogy a műszaki nagy tanács tagjává lett kinevezve.

Minden az ő vezetésével készült létesítmény — pedig ami van a társulatnál, az kevés kivétellel mind az ő munkája — magán viseli a szakavatott, gondos, lelkiismeretes működés jellegét s mindezen felül mint ember, hivatalos hatáskörében is humánus, békés természetével a nagyszámú érdekeltség közt minden érdekellentétet tapintatosan elenyésztetett s mint a bodrogközi társadalomnak is egyik tagja, még e téren is mindig csak azt a harmóniát igyekezett létrehozni, mely — lelkének tükréül — minden művén meglátszik.

22 éven át összehalmozódott nagy érdemeit, mely legfelsőbb helyen újból is előismerésben részesített, midőn a magyar nemességgel lett kitüntetve; — csak két dolog mulja felül, az egyik rendkívüli nagy szerénysége, s a másik, nagy szellemi tulajdonságai mellett is megférő s a puritánizmusból folyó kis igényei, melyeknek mintegy természetes kifolyása volt azon csekély 20,000 koronányi tiszteletdíj is, mit a választmány részére az elnökség előterjesztése alap-

ján meg választm kérdést, dus mun tésszám Az elnö felvilágo osztatlan meg e e kább, „m v. tag m elölegez Egy hangu fé állásfogl következ sulati ta

Tisz Mos

hogy a ikervári sulat üg alatt ne gét eme rendezte közt ma sők köz

Leg teljesség áldoza Bodrogk domány lesztésén gyakorla trator (i csendes, mi mind tuk szük vatját k év után tuk meg kor a tö jektük, a pek elké

Az tisztelet rogzköz tudatba érdemeit hiába le bármely végre m el állása hogy ké get teg szonyai hogy id Most a nagyjáb befejez vetkezh

ján megállapított. Jellemző, hogy a választmány tagjai fel is vetették a kérdést, hogy ily hosszú s eredményes munkálkodás után nem fog-e sértező számba menni ily csekély összeg? Az elnökség azonban megnyugtató felvilágosítást adott s a választmány osztatlan öröm és lelkesedéssel hozta meg e csekély áldozatot annál is inkább, „mert — mint dr. Lácay László v. tag mondotta — ez kötelesség az előlegezett szellemi munkáért.”

Egyébként a választmány egyhangú felfogásának és ez ügyben való állásfoglalásának bizonyosságaképpen a következő körlevél lett az összes társulati tagokhoz intézve:

Tisztelt érdeklőségi tag úr!

Most 22 esztendeje lesz annak, hogy a társulat igazgató-főmérnöke, ikervári Révy Géza Victor úr a társulat ügyeit vezeti és intézi; ezen idő alatt nemcsak a társulat védképességét emelte, hanem annak belügyeit is rendezte, úgy, hogy a tisztai társulatok közt ma a bodrogközi társulat az elsők közt foglal helyet.

Legjobb tudását, férfierejének egész teljességét, sőt mondhatni egészségét, áldozta föl igazgató-főmérnökünk a Bodrogköz érdekében, egyrészt a tudomány segélyével a védképesség fejlesztésén folyton dolgozva, másrészt gyakorlati tapasztalatait mint administrator (igazgató) is értékesítve. — A csendes, komoly munkának voltunk mi mindig emberei, azért nem tartottuk szükségesnek a mai kor azon divatját követni, hogy már 5 vagy 10 év után jubiláljunk, azért nem indítottuk meg e mozgalmat már akkor, mikor a töltésemelési munkákat befejeztük, avagy a mikor a szivattyutelepek elkészültek.

Az igazgató-főmérnökünk iránti tisztelet és becsülés ma már a Bodrogköz határait túllépve ment át a tudatba és így feleslegesnek tartjuk érdemeit külön felsorolni. De amint hiába lett volna előbb ez irányban bármely lépést megtenni, hisz útvégre minden igazi férfi azért vállalja el állását, azért vállalja el a munkát, hogy kötelességének mindenképen eleget tegyen, — a társulat mostoha viszonyai nem is engedték volna meg, hogy idő előtt tegyük meg a lépést. Most a Bodrogköz szabályozásának nagyjában való és emberileg lehető befejezésekor — mert a még bekövetkező nagyobb teendők nézetünk

szerint már állami feladatot fognak képezni, a midőn tehát mintegy új korszakot kezdünk meg, méltánytalanság és igazságtalanság volna, a valódi érdem megjutalmazása elől szükkeltségéből kitérni. Csak magunkat tiszteljük meg azzal, hogyha igazgató-főmérnökünk önzetlen fáradozását, eredményes működését anyagilag is jutalmazzuk. Hisz ha egyéb érdeme nem volna, már csak az a körülmény, hogy a válságos perceinkben itt nem hagyott bennünket, mint sok más elődje, elismerésre méltó volt és minket iránta hálára kötelezett.

Ha a Tiszavölgyi társulatok történetét és beleletét figyelemmel kísérik, nem találunk ugyszólván egy társulatot sem, mely vezető műszaki közegét egy ilyen hosszú idő után ne részesítette volna erkölcsi jutalom, tehát elismerés mellett, egyszersmind anyagi jutalomban is; sőt tudunk számtalan esetet, hol sokkal rövidebb működési időn belül egyes főmérnökök, vagy igazgató-főmérnökök nagyon tekintélyes tiszteletdíjban részesültek, hogy több példát ne említsünk, a Felső szabolcsi társulat ép most részesítette igazgató-főmérnökét már 3 év után tiszteletdíjban!

Nem akarunk párhuzamot vonni ami társulatunk és más társulatok anyagi ereje, védképessége, valamint áldozatkészsége közt, de az a nézetünk hogy mi sem maradhatunk el és ami főmérnökünk a társulatunknál folytonos és eredményes munkában eltöltött 2 évtizedet meghaladó napjaiért, — mely egy szellemi munkásember életében egy egész korszakot jelent, — meg ne jutalmazzuk! Mert hisz akkor a társulat érdekében kifejtett majdnem emberfölötti munka a sok áldozat, a sok gond, a sok aggodalom hiába lett volna átérzve és átélve, ha az élet alkonyán a családja iránti köteles gondoskodás nem volna reá nézve könnyűvé téve. Hisz abból a nagy nyereségből, melyben mi egy szerencsés időben s szerencsés körülmények között sikeresen keresztülvitt konverzió alkalmából részesültünk, de továbbá azon megtakarítások által, melyeket a személyzet létszámának folytonos apasztása által, valamint a munkamegosztás elvének helyes alkalmazása által a társulatnak folyton javára és előnyére tettünk, már mintegy előre élveztük a gyümölcsét annak a szerény tiszteletdíjnak, melyet mi igazgatófőmérnök

künknek egyszer s mindenkorra most adni javasolunk. Szerénynek kell neveznünk a 20,000 koronában megállapítani javasolt tiszteletdíjat azon anyag és erkölcsi szolgálatok és sikerek féjében, melyeket Révy igazgató ur a társulatunknak tett, illetve kivívott, de ez meg fog felelni egyrészt a társulatunk egészséges takarékosági elvének, másrészt igazgató-főmérnökünk a mai anyagias világban már ritkán található szerény és igénytelen egyéniségének, puritán jellemének. És meg kell itt jegyeznünk és különösen hangsúlyoznunk, hogy ezen összeg nem külön kivétel útján, hanem e kölcsönből még fel nem vett és mult közgyűlési határozat által felvenni engedett utolsó részletből fogja a rendes költségvetési keretben fedezetét találni, úgy, hogy az érdeklőség ez összeget közvetlenül nem fogja megérezni, amint nem érezte meg annak idején a kellő időben esz közölt szerencsés konverzió folytán keresztülvitt és a Bodrogköz védképességét és vízmentesítését előidézett nagy munkálatok áldását, mert az annuitási összeg 20 év óta nem nagyobbodott!

A 25 évet be nem várhattuk, mert 3 év hosszú egy megtört szellemi munkás életében és mert az elnök-elődünk által örökbe kapott erkölcsi kötelezettségnek eleget kellett végre tennünk.

Az öszválasztmány megbízásából és nevében kérjük a t. érdeklőségi tagot, hogy igazgató-főmérnökünknek tiszteletdíjként adni javasolt 20,000 koronát megszavazni szíveskedjék.

A bodrogközi Tiszaszabályozó-társulat Király-Helmeczen, 1902. aug. 28-án tartott választmányi üléséből a választmány nevében és megbízásából hazafias üdvözléssel

Br. Sennyey Miklós, Gr. Mailáth József,
t. alelnök. t. elnök.

* Őszi vetések. Az őszi vetést nálunk Magyarországon még nem becsülik eléggé; van bizonyos előítélet, sokszor félelem, hogy a magvak télen át szökre mennek, miért is többnyire tavasszal vettetik. Több főzelék, virág, fa és faneműnél ez nagy hátrány, mivel azok a főzelék- és virágfajok, melyek őszi vetést igényelnek és télállóak, tavasszal sokkal jobban, gyorsabban fejlődnek és jobb eredményt hoznak; fa- és faneműmagvak, melyek őszi vettetik, már a jövő évben csíráznak, míg ellenben az ily fajok magvai ta-

vaszi vetés folytán egy egész éven át fekszenek a földben, anélkül, hogy csíráznának és csak a következő évben kelnek ki. Különösen a következő magvakat kell november—decemberben vetni, hogy már májusban csírázzanak: Alma, körte, cseresznye, meggy, szilva, magvatváló szilva, myrabolan, kajszinbarack és mandula; ősszel vetendők a dió, maroni, gesztenye és tölgymagvak is, mivel tavaszig sokszor elromlanak. Fajokból szintén már a tél beállta előtt vetendők: a jávor, bükk, kőris, tölgy gesztenye, hárs, platán, szofora, szilfa és galagonya. Akác és gleditschia magvak csak április hónapban vetendők, mivel ezek vetés előtt forró vízzel leforrázva és még néhány óráig langyos vízben áztatva, vetés után 14 nap alatt jól kelnek ki. Főzelékfajokból késő őszi vessük mindjárt állandó ágyakba a következő maavakat: petrezselyem, pasztinák, sárgarépa, feketegyökér, mezei saláta, téli laboda és borsomagot első szükségletünk fedezésére. Virágfajokból már nyár közepén vetendők a következők magvai: árvácska, ne-felejs és a többi 2 éves virágnövény. Késő ősszel (november) mindjárt állandó helyükre kell vetni: erdőmestert, buzavirágot, szarkalábót, kerti mákot, kerti bükkönyt, nemophyllát, szalagvirágot és szilénia magot. Aki ezt teszi, mindennel meg lesz elégedve, mert az eredmény mindenkor a legkedvezőbb,

NYILT TÉR. *)

Nyilatkozat.

Alólirott ezennel kijelentem, hogy sem férjem Berzeviczy Egyed ur, sem leányom Berzeviczy Louise Anne adósságait magamra nem vállalom és azokat helyettük kifizetni nem fogom. Bácsa, 1902. évi szept. hó 8-án.

Berzeviczy Egyedné,
szül. Bárczay Ilona.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a szerk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

J. tanító. Igen, — az előfizetési ár tanítók részére évi 6 korona.

Kiadó tulajdonos: **Éhlert Gyula.**

H I R D E T É S E K

**Épületek, ingóságok, termények
tűz- és jégkár elleni biztosítására,
továbbá: élet- és járadék biztosítások felvételére**

ajánlkozik :

**az Első Magyar Általános Biztosító Társaság
kerületi ügynöksége**

S.-A.-UJHELYBEN, a „Zemplén“ kiadóhivatalában.

A Bodroközi Tiszaszabályozó társulat Elnökétől.

61/1902. e. sz.

Meghívás.

Király-Helmeczen, a társulat hivatalos helyiségében
1902. évi szeptember hó 23-án délelőtt 9 órakor tartandó

rendkívüli közgyűlésre

van szerencsém t. érdekeltségi tag urat tisztelettel meg-
hívni.

A közgyűlés egyedüli tárgya:

A társulat Igazgató-főmérnökének a választmány
javaslata alapján adandó tiszteletdíj feletti határozathozatal.
Perbenyik, 1902. évi szeptember hó 3-án.

Hazafias üdvözzettel

Mailáth József gróf
társ. elnök.

Tk. 2200/1902. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A varanói kir. bíróság mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Jakim Mihály
végrehajtónak Farbarik János végrehajtást
szenvés elleni 564 korona tőkekövetelés és jár.
iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir.
törvényszék (a varanói kir. járásbíró) terü-
letén lévő Agyagos község határában fekvő az
agygasi 25. sz. tjkvben A. I. 2-13 sorsz. a.
foglat 350 hr. sz. 1020 □ ölet tevő ne hurku
szántóból (468-69) hr. sz. 1008 □ ölet tevő
na dolkoch szántóból, a (711-12) hr. sz. 1 h.
92 □ ölet tevő pod hurku és mező jarki szán-
tóból a (810-11) hr. sz. Hrabovecz dülöben
fekvő szántóból, a (986-87) hr. sz. 2 h. 583
□ ölet tevő za jarki és Kotloch dülöben fekvő
szántóból, az 1100 hr. sz. 1 h. 246 □ ölet tevő
szakmányi és halyagos szántóból, az 1173. hr.
sz. 1 h. 20 □ ölet tevő szakmányi rétből, az
(1482-83) hr. sz. 1 h. 272 □ ölet tevő krehel-
nyicze szántóból, az 1511. hr. sz. 456 □ ölet
tevő potoki szántóból, az 1605 hr. sz. 1300 □
ölet tevő pod Brečinkami dülöben fekvő szán-
tóból, az (1662-63) hr. sz. 951 □ ölet tevő

Gulocsov szántóból, az 1888. hr. sz. 1224 négy-
szög ölet tevő mocsári rétből és ezen ingatlan
közös tartozékaiából végrehajtást szenvedett néven
irt 1/2 részére az árverést 762 koronában ezennel
megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy
a fennebb megjelölt ingatlanra az 1902. évi
november hó 12-ik napján délelőtti 10 óra-
kor Agyag s község házában megtartandó nyilván-
os árverésen a megállapított kikiáltási áron alól
is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10 százalékát, vagyis 76 kor.
20 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX-ik
t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és
az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt
kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában ki-
jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött ke-
zéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170.
§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Varanon, a kir. járásbíró, mint
telekkönyvi hatóságnál 1902. évi aug. hó 6-án.

Lovik Gusztáv,
kir. aljbíró.

„SPIRE“

varrógépek
ipari és családi használatra

5 évi jótállással

kényelmes részletfizetésre

igen jutányos árakban.
Divatos mühimzésben ingyen oktatást nyujtok.

Felsőmagyarország központi raktára:
Sátoralja-Ujhely, Fő-utca (szemben a megyeházzal).
Raktarak: Ungvár, Nagymihály, Komonna.

Két pejszinü kanca lovatam f.
hó 9-én ismeretlen tettes a
vajdácskai luczernásomból el-
lopta, a megtaláló, esetleg nyomra ve-
zető illő jutalomban részesül. A lovak
ismertető jelei: az egyik 5 évesnek
nyaka alatt fehér bab, — a másik 3
évesnek homlokán egy kis csillag és
az orrán kis fehér jegy.

Bajusz András,
vajdácskai lakos.

268/V. I. 1902. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólt bírósági végrehajtó 1881. évi LX.
t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi,
hogy a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság 1902. évi V.
I. 428/1. sz. végzése következtében Bajusz József
ügyvéd által képviselt Lencsés János javára üzv.
Hlavathy Józsefné m.-szigeti lakos ellen 1000
kor. s jár. erejéig 1902. évi augusztus hó 14 én

foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefog-
lalt és 1202 koronára becsült következő ingóságok
u. m. házi butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járás-
bíró 1902. évi V. I. 428/2. számú végzése foly-
tán 1000 korona tőkekövetelés, ennek 1902.
évi május hó 1. sz. napjától járó 6% kamatai 1/3%
váltódíj és eddig összesen 76 korona 84 fillérben
bíróilag már megállapított költségek erejéig S.-A.-
Ujhelyben Kun lakásán leendő eszközésére
1902. évi szeptember 30-ik napjának d. u.
2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni
szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c.
107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés
mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is
el fog adtni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielé-
gítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881.
évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára
is elrendeltetik.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1902. évi szeptem-
ber hó 7. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

közegészségileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használ. Ez: 1. Utólrhetetlen
hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek, minden kóros állapotban,
enyhíti a huratot, megszünteti a köpetet, véget vet a fájdalmas
köhögésnek s kigyógyít a legrégebb bajokból is. 2. Kötő hatása
van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan
elűzi a váltólázot. 4. Meglepően gyógyítja a máj, a gyomor s a
bélbetegségeket, különösen a gyomor, szélgyöcsöt. 5. Széliden moz-
ditja elő a székelést s a vértisztulást, megisztítja a veséket, meg-
szabadít a buskomorságtól s a hypochondriától, javítja az étvágyat s
az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatot tesz fogfájáskor, üres fogak-
nál és szájróhadáskor s általában minden fog- és szájbajoknál, meg-
szünteti a felbűffogést, a szájnak s a gyomornak bizót. 7. Külsőleg
csodálatos gyógyhatással bír a sebekre, ui és régi forradásokra,
orbáncz, kiütés, varak, megfagyott s megégett tagokra,
rüh ellen, megszünteti a fefajást, zúgást, szaggatást, közsvényt, fül-
fájdalmat stb. Vigyázzunk tehát a zöld védjegyre amely
itt fent látható.

A hol balzsamom nincs raktáron, onnan rendeljék meg közvet-
lenül nálam s ezimezzék: An die Schutzengel-Apotheke des

A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Az utánzástól legjobban megóv a győrből megrendelés eredeti cartonos üvegekben,
melyek Ausztria-Magyarország minden postaállomásra bérmentve 12 kis vagy 6 dupla üvegel
4 koronáért, Bosznia és Herzegovina részére 12 kis vagy 6 dupla üveg 4 kor. 50
fillérért küldetnek meg. Kevesebb mint 12 kis vagy 6 dupla üveg nem küldetik. — Szté-
küldés előre fizetés, vagy az összeg utánvétele mellett történik.

Miért szenved ön? Holott biztos reményt nyujtanak önnek a leg-
avultabb seb gyógyítására is és csaknem mindig
a legfájdalmasabb és veszedelmes műtetet, sőt amputációt is kikerülheti a

Thierry A. gyógyszerész valódi

Százlevelűrózsa-kenőcs

alkalmazásával, mely a sebek gyógyításában, valamint a fájdalmak enyhítésében utólrhetetlen.
Valódi százlevelűrózsa-kenőcsöt alkalmaznak: a betegágyas nők fájós mellére, a tej lefolyás
szorulásánál, a mellkeményedésnél, az orbáncznál s mindenféle régi bajnál, tátongó láb-
sebeknél, a csicsuznál, dagadt lábaknál sőt a csontszunál is; továbbá vágott-, szurási-, lö-
és zúzott sebeknél; idegen testeknek, mint üveg és faszálka, homok, serét, tövis stb. kihü-
zására; minden kelés, kinövés, pokolvar és új képződéseknél, sőt még a ráknál; az új- és
körümméregnél, hólyagoknál, sebesült lábaknál, mindenféle égéseknél, megfagyott tagoknál,
a hosszú fekvés által feltört bőrnél, nyakdaganatnál, vérkeleknél és fülfolyásoknál stb.

A szállítás kizárólag az összeg előre küldése vagy utánvételezése mellett eszközöltetik.
Két tégely csomagolással, beleértve a postai csomagolás díját 3 kor. 50 fillér. Számos
eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Mindenki óvakodjék a hatáskülső hamisításoktól és
jó arra ügyelni, hogy ha a tégelybe be van-e égetve a „Thierry Adolf Limitet angyalgógy-
szerének Pregrada“ védjegye.

Sátoralja-Ujhely, nyomtatott a „Zemplén“ könyvnyomtató intézetében

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek
a kiadóhivatalban

(főfér 9. szám.)